

Dato: 10. oktober 2013

Naturstyrelsen
nst@nst.dk

Høring af forslag til EU forordning om invasive arter

Danmarks Naturfredningsforening fremsender her kommentarer til forslaget. Efter DNs opfattelse af der tale om en Forordning, som omfatter et meget væsentligt problemområde: Invasive arter er i dag et stort og væsentligt problem, for både natur og landbrugs- og skovbrugsinteresser. Og voksende! Ifølge forslaget findes i EU mere end 12.000 ikke hjemmehørende arter, hvoraf 1200 – 1800 forårsager skade.

Derfor bør der være et højt ambitionsniveau for en indsats til forebyggelse og bekæmpelse af invasive arter.

Generelt

Det er grundlæggende et godt forslag for så vidt angår strukturen – der lægges op til en indsats for så vidt angår både forebyggelse, hurtig opdagelse og indsats samt bekæmpelse af allerede etablerede arter.

Det er også godt, at der er tale om en Forordning og ikke et direktiv, således at implementering i de enkelte medlemslande ville kunne trække ud i årevis og finde sted på meget forskelligt ambitionsniveau.

Om udvalgte dele af forslaget

(10) og artikel 4.1 – 4.4

I dette afsnit lægges op til at etablere en liste over arter, der skal bekæmpes. Det er en god idé med en konkret liste, men det foreslås at listen kun skal **udgøres af 3 % af de 1500** arter, som anses for problematiske.

At fastsætte en indsats overfor 3 % af de skadevoldende arter, må betegnes som meget langt fra fyldestgørende. Og det er ekstremt kortsigtet i forhold til de udgifter, som senere kan ramme både landbrugs-, skovbrugs- og naturinteresser.

I artikel 4.2 opstilles fornuftige kriterier for definition af arter, som bør opføres på listen. I artikel 4.4 fastsættes imidlertid, at listen højst kan omfatte 50 arter (svarende til 3 % af de 1500 arter). Det giver på ingen måde mening.

Danmark bør derfor arbejde intensivt for, at alle skadevoldende arter opføres på listen, idet der selvsagt skal kunne foretages en prioritering af indsatsen overfor disse arter.

Artikel 7

Bestemmelsen fastsætter, at arter opført på listen jf. artikel 4 (altså 50 af de ca. 1500 problematiske arter), ikke må indføres til EU. Dermed lægges der op til, at de resterende 1450 problematiske arter gerne må indføres. Det er absolut ikke gennemtænkt. Heller ikke selv om arterne måtte være reelt etablerede på fællesskabets område: Det vil vanskeliggøre bekæmpelse af arterne, såfremt de løbende indføres parallelt med bekæmpelsen.

Heller ikke ud fra en økonomisk prioritering giver det mening: Et forbud mod indførelse af disse arter, synes ikke at kunne indebære en omkostning for fællesskabet?

Danmark bør derfor arbejde for et forbud mod, at samtlige 1500 problematiske arter kan indføres til fællesskabet.

Artikel 15 1 og 2 samt artikel 16

Disse bestemmelser indebærer en pligt til at iværksætte "udryddelsesforanstaltninger", som er effektive. Det står ikke klart for DN, om bestemmelsen indebærer en reel pligt til at sikre, at den invasive art reelt udryddes, eller tidsfristen for dette.

Danmark bør om nødvendigt tale for en klare definition af målsætningen for udryddelse af invasive arter.

Artikel 17

Bestemmelsen indebærer, at der skal indføres "foranstaltninger til håndtering af de invasive arter (...)". Der er ikke fastsat en målsætning for bekæmpelsen, herunder om arter skal udryddes eller blot holdes begrænsede i udbredelse. Der er heller ikke fastsat en "køreplan" for, hvordan man kunne fastsætte artsspecifikke målsætninger.

Derfor er det oplagt at forvente, at der vil blive meget stor forskel mellem de enkelte medlemslande, for omfanget af bekæmpelse – og dermed et potentielt Sisyfos arbejde: Hvis omgivende lande ikke bekæmper de invasive arter i samme omfang, vil arterne populært sagt fortsat kunne vælte ind over grænsen.

Danmark bør derfor arbejde for, at bestemmelsen skal rumme angivelser af en fælles artsspecifik prioritering, målsætning og indsats.

Med venlig hilsen

Bo Håkansson, biolog
boh@dn.dk

Kopi:
Folketingets Miljø- og Europaudvalg